

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Rammerne for korte bemærkninger tillader ikke en diskussion om forskellen mellem situationerne i 1998 og 2003. Det er en gammel diskussion, så den lader jeg ligge.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at i det socialdemokratiske-radikale udspil står der udtrykkeligt, at det skal ske efter aftale med den irakiske regering. Det har vi lagt fuldstændig klart frem, og sådan er det.

Jeg har et spørgsmål, som jeg tror meget hurtigt kan blive politisk relevant, og som jeg gerne vil stille udenrigsministeren: Hvad sker der, hvis/når den amerikanske regering beslutter sig for at trække f.eks. 10.000 eller 20.000 mand tilbage fra Irak her i løbet af foråret, eller når midtvejsvalget i efteråret nærmer sig? Får det betydning for ministerens overvejelser om vores fortsatte tilstedeværelse? Ville det ikke være mærkeligt at skulle forklare den danske befolkning, at det er absolut nødvendigt, vi bliver der med vores nu 480 soldater? Når briterne trækker 800 mand ud, eller hvis amerikanerne trækker 10.000 eller 20.000 mand ud, har det ingen betydning, men vi kan stadig ikke trække vores styrke ud.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo et meget relevant spørgsmål, men vi gør jo faktisk også det, at vi omstiller i lyset af udviklingen. Vi har altså vurderet, at der er brug for færre danske trænere, fordi irakerne nu selv er i stand til at træne mere, og det vil sige, at vi rykker tilbage til mere i retning af en mentor- eller monitorposition. Det er det, der muliggør omlægningen til styrkelse af FN-delen, altså de 40-70 mand til Herkulesflyet, så vi gør altså det, at vi omstiller i lyset af situationen.

Hvis man tager den engelske omstilling, som også samlet set resulterer i mindre antal, tror jeg simpelt hen, at briterne og danskerne rent procentuelt vel nok er i samme boldgade. Som hr. Kaalund var inde på, gør størrelsesforholdet, at vi er i samme boldgade.

Spørgsmålet var så: Hvis USA trækker sig ud, hvad gør vi så? I koalitionen er det jo sådan, at man koordinerer og konsulterer, og jeg har også bemærket, at Prodi har sagt, at hans tilbagetrækning vil ske efter konsultation med den multinationale styrke.

Alt det her vil selvfølgelig betyde, at hvis der kommer en ny situation – det står også i beslutningsforslaget, så vi kan også godt stemme sammen her – vil det selvfølgelig medføre en ny vurdering, som kan ske i Nævnet eller her i Tinget, alt afhængig af hvor store ændringer der sker. Det skal altså heller ikke skille os ad, vi lukker også her gerne op for en bred tilslutning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg spurgte ikke, hvad der sker, hvis amerikanerne trækker sig ud. Jeg spurgte, hvad der sker, hvis amerikanerne f.eks. trækker 10.000 eller 20.000 mand ud. Får det så indflydelse på regeringens overvejelser om vores fortsatte tilstedeværelse? Det var faktisk det, jeg spurgte om. Der er vist ingen, der forestiller sig, at de trækker sig helt ud, men der er mange, der forestiller sig, at de begynder en tilbagetrækning i løbet af i år.

Så vil jeg lige stille ministeren et andet spørgsmål, som ikke har været så meget inde i debatten, men som bør være det: Hvordan kan det være, at regeringen denne gang har foreslået en forlængelse på 12 måneder og ikke på 6 måneder? Netop i lyset af, at der skal ske en ændring i Sikkerhedsrådet den 15. juni, og i lyset af, at der måske sker amerikanske tilbagetrækninger, hvorfor så beslutte for 12 måneder ad gangen i modsætning til før?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Om man kan trække 10.000, 20.000, 80, 100 eller 800 mand ud, afhænger jo af sikkerhedssituationen det sted, hvor man er, og som hr. Niels Helveg Petersen ved, er der jo en sikkerhedskomitee med den irakiske statsminister eller præsidenten som formand. Irakerne har formandskabet, og amerikanerne sidder også i den.

I komiteen tager man stilling til sikkerheds-overdragelse, og jeg kan jo ikke sige, om man kan nå hurtigere frem til sikkerhedsoverdragelse i syd end i midt eller i nord. Nu er amerikanerne jo først og fremmest i midten, hvor uroen er størst, hvorimod vi er i syd, så vi må tage separat stilling til sikkerhedssituationen og sikkerhedsoverdragelsessituationen i vores område. Vi kan ikke bare pr. automatik sige, at fordi man kan trække ét sted, kan man også trække et andet sted. Det afhænger jo af, hvordan det udvikler sig i den enkelte provins, men vi tager hele tiden stilling til situationen og drøfter den meget gerne med partierne. Især de partier, som stem-